

**CARL
JACOBSENS
BREVARKIV**

NY CARLSBERGFONDET

1907-03-02

SENDER

Stefan Sinding

RECIPIENT

Carl Jacobsen

FACTS

Document type:

Letter

Sender's location:

Copenhagen

Recipient's location:

Copenhagen

Archive:

Glyptotekets Arkiv

Om den skal jeg rogne Vardi.
Det er vel bedst ikke at tale til
noget om dette med Incas, det
militære heri vilke Forsøg på
Forkæmper. -- Piccola har vent
hermed en kort Tid og besigt mig,
det var en deligt at have kendt
her, men "hun var en J'ant kun,
men er hun borte", ja har en anden
for at love uden kendt. -- Om ganske
en kort Tid bliver jeg fortalt med
min nye Gruppe, den store. Ja hører
jog kaldes den "Elekta". Nu er jeg saa
nærligt, meget bedre end den lille
de var, man får jeg antagelse om
ud af den store Hæder.

Om den skal jeg rogne Vardi.
Det er vel bedst ikke at tale til
noget om dette med Incas, det
militære heri vilke Forsøg på
Forkæmper. -- Piccola har vent
hermed en kort Tid og besigt mig,
det var en deligt at have kendt
her, men "hun var en J'ant kun,
men er hun borte", ja har en anden
for at love uden kendt. -- Om ganske
en kort Tid bliver jeg fortalt med
min nye Gruppe, den store. Ja hører
jog kaldes den "Elekta". Nu er jeg saa
nærligt, meget bedre end den lille
de var, man får jeg antagelse om
ud af den store Hæder.

Taknem. Søndag d. 12de Oktobr. 1877.
2. 3. 07.

Kjære Jacobine
Ja, bliver saa glad over Dines Ord.
Det er en godt at tænke paa det
urakkelige Venkabet mellem os to
alvordige Mand. Og den Tids De
miser til min Tænk, skjønt der var,
naar den Mand, hvis Forkæmper paa
Billedbrugskunst jeg satte høier
i vor Tid, tænker om mig, som De
gjør, naar de vel var noget med mine
Arbejder.

Efter hvad De skriver, vil jeg saa snart
sætte mig i Bevægelse for at komme
hjem paa Vælgernes. Dine Group.

pe ligge jo med Hjeret nær, jo vilde
gjørne faa den udført i fuld Høve-
de, inden jo skal holde op, jo gjorde
den første Skitse til Vælgemændene
jo i 1871 stod paa Wolffs Akademi
for i Berlin, og siden har jo holdt
paa med den i alle disse Aar fra
Tid til Tid. Gjori jo den store, komme
der ud af sig selv noget nægtende
i den, noget ueløst, den lille
Skitse bringer saa lidt noget de-
gult, eller hvad jo skal kalde
det. Jævnt var det uord at faa
noget frem af det polykrome,
Om ikke paa anden Maade saa
ald guld paa det søgne. Det er

vel tænkte en morsig Ide, jo har
tænkt paa, om jo ikke skulde kunne
ne bruge kvadrati. For Minervaens
Skjold var det tænkte ikke saa
umuligt, man emathen jo hele
store Bænkbar. Jo kjænter ikke
Teknikken, saa man mere end kunde
det tænkte blii. De gode gamle
Akademikere vilde blii særeude
og paa Tændstikker i sine stene Aar,
og det var jo ogsaa Moro. Men det
er tænkte umuligt et udfær og van-
skeligt nok et sterum sigt. Det
er jo heller ikke Hovedsagen, det vil
bryste er, om jo selv kan faa den
Hæft frem, som Figuren man have,